

POLISHUNDEN

www.polishunden.se | Medlemstidning för Polisens Hundförärförbund | nummer 5-2024

Vilket användningsområde, för hundar, blir det närmast?

Vintertid har återigen infunnit sig och med det den totala förvirringen; ska trädgårdsmöblerna ställas fram eller tillbaka och framför allt är det lika med klockan. Hur som helst blir det väldigt mörkt på kvällen och det kan vara ett hinder för normala aktiviteter eller så ger det en möjlighet till att upptäcka nya saker.

Då jag fortfarande var ute i aktiv tjänst var detta en tid för mycket objektsträning, det gällde att hitta en stor lokal som även var uppvärmd. Idag har varje region tillgång till egna lokaler för åtminstone för vanlig lydnadsdressyr och skyddsarbete.

Backar vi bara 20 år i tiden kunde man på sin höjd hitta ett ridhus som gav lite skydd mot väder och vind, men inte mot kyla. Vet inte heller hur hundarna uppskattade att bita i skyddsärmarna som såg ut som panerade fiskpinnar fast det var av sand som fastnat i slemmet efter föregående hund. Det knastrade förmodligen jättemycket i tänderna, vid varje bett, med all sand och sågspån som var mellan tänder och skyddsärm. Ändå skrek hundarna av lycka för varje gång ekipagen skulle ta sig in i ridhuset igen. Förarna skrek också, men kanske av en annan anledning. De hundförarna som hade kapitulerat lät helt enkelt hundarna ta täten och lät sig släpas fram genom ett dammoln i gruset, fram till den väntande figuranten.

Ett och annat tätortsspår företogs också, men inte någon mera avancerad dressyr. Om vi backar ytterligare 20 år hade svensk polis helt enkelt konstaterat att hundar inte kunde spåra utanför skogsområden och med det nöjde sig den tidens poliser. Tyvärr fanns det några nytänkande individer som bevisade att hundar visst kan spåra på hårda underlag och därmed så tvingades samtliga andra följa efter.

Vart gränsen för vad hundar kan klarar av, och vilka uppgifter de skulle kunna användas för, är ännu inte helt klarlagt och därvid sagt väntar vi bara på nästa "nytänkare" som hittar nya användningsområden för våra tjänstehundar.

Spännande projekt som pågår just nu är "förhörs-hund", en hund som finns tillgänglig vid barnförhör och är som en katalysator för barnet. Hunden är med för att endast lyssna och ge trygghet.

Digihund, en hund som söker efter digital lagringsmedia, ett försök där svensk polis ligger lite efter på grund av flera olika orsaker. Däremot vet vi genom andra länders erfarenheter att detta är en sökhundstyp som efterfrågas mer och mer. De har även haft otroligt fina beslag med dessa hundar.

Renodlad liksökhund, ett mycket seriöst projekt, där även forskning är påkopplad och vi inväntar bara att de ska bli fulltaliga i gruppen samt att det har strulat med anskaffning av hundar.

När vi nu når de sista dagarna på detta året kan vi bara konstatera att det är väldigt många ute i landet som gör fantastiskt många bra jobb med sina hundar. Tänk också på att det jag gör kommer även mina kollegor att förknippas med, både genom positiva och negativa gärningar. Så se till att göra så bra jobb som möjligt genom att skydda, rädda och ställa till rätta och låt de positiva gärningarna ta överhand.

*GOD JUL alla kollegor och
GOTT NYTT ÅR!*

Johan Petersson

Ordförande, Polisens Hundförarförbund
andreelund@hotmail.com

www.polishunden.se

Adress: Tidningen Polishunden
Nationella Polishundtjänsten
Flygfältsvägen 22, 546 30 Karlsborg

Redaktör: Patrick Lagerstedt (reg. Väst)
0730-69 90 25
polishundred@gmail.com
Annonส์frågor? Se uppgifter nedan

Redaktionsråd: Hanna Högström (reg. Bergslagen)
hanna.hogstrom@polisen.se
Åsa Hemphälä (reg. Nord)
asareh73@gmail.com
Johan Svensson (reg. Väst)
Johan-f.svensson@polisen.se
Josefine Wersäll (reg. Sthlm)
josefine.wersall@polisen.se
Johan Petersson (reg. Väst)
Magnus Söderberg (reg. Väst)

Ansvarig utgivare: Johan Petersson, 070-247 02 73
andreelund@hotmail.com

Annonser: Polisens Hundförarförbund
c/o InformationsMedia i Göteborg AB, avd syd
Bankgatan 20, 233 31 Svedala
Tel. 031-84 11 10
annonser@polishunden.se

Layout: InformationsMedia i Göteborg AB, avd syd
Annika Cederlund

Distribueras som post- och webbtidning:
ISSN 0345-9446 (Print), ISSN 2001-8347 (Online)

Manusstopp 1-2025: 6 januari

Utebliven tidning eller adressändring:
Skriv el. ring till Hannah Bergelin
hannah.bergelin@polisen.se, 0725-78 98 62

Omslag:
Ukrainsk soldat med hund.

Foto: Adobe Stock

Utgivningsplan 2025:
Nummer 1-2024 utgivning vecka 8
Nummer 2-2024 utgivning vecka 18
Nummer 3-2024 utgivning vecka 26
Nummer 4-2024 utgivning vecka 42
Nummer 5-2024 utgivning vecka 50

Tryck: Exakta Print, Malmö
www.exakta.se

För åsikter framförda i publicerade artiklar svarar respektive artikelförfattare.

Innehåll 5-2024

Ledare PHF	1
PHF:s styrelse	3
Redaktören har ordet	4
Inbjudan Vinter SM 2025	5
Iaxedex Hank Årets polishund 2024.	6
Boktipset: Läge rött.	10
Civla instruktörer – en viktig byggsten för sektionen.	12
Minnesord: Per Henriksson	16
Veterinärspalten: Frågor om hundens hälsa	18
Utbildning av ukrainska kollegor	20
Polishunden Ernzt hittade dna-spår	23
Hunddestinationen Kroppefjäll B&B i Dalsland.	24
Livepositioneringen skapar effektivare insatser	27
Information från Nationella Polishundtjänsten.	28
Medlemsinformation.	30
Efterlysningar	31
Varför bli medlem?.	32

Kalender för 2025

Januari 2025: Draghundsläger

Mars 2025: Draghunds/Vinter SM

Maj/juni 2025: Nordiska Mästerskapen

Augusti 2025: Skyddsläger

Framtida arrangörer för Polishundsmästerskap

Draghunds/Vinter SM

2024: Umeå (inställt)
2025: Dalarna

Sommar SM

2024: Lidköpings BK, reg. Väst
2025: vakant

Narkotika SM (ej SM-status)

2024: Karlsborg
2025: vakant

Nordiska Mästerskapen

2024: Stavanger, Norge
2025: Värnamo, Sverige

Johan Petersson
Ordförande

Mobil:
070-247 02 73

E-post:
andreelund@hotmail.com

Hannah Bergelin
V. ordförande/medlemsansvarig

Mobil:
0725-78 98 62

E-post:
hannah.bergelin@polisen.se

Anna Rydén
Sekreterare

Mobil:
0725-87 03 86

E-post:
anna.ryden@polisen.se

Mimmi (Merit) Lindgren
Kassör

Mobil:
070-234 42 10

E-post:
smaangarna25@hotmail.com

Peter Lindberg
Ledamot

Mobil:
0708-95 12 69

E-post:
peter-b.lindberg@polisen.se

Elin Åström
Suppleant

Mobil:
070-202 02 65

E-post:
elin-m.jansson@polisen.se

**Polisens
Hundförärförbund**

Adress:
Flygfältsvägen 22
546 30 Karlsborg

Plusgiro: 577954-1
Swish: 123 474 55 50

www.polishunden.se

Carl Tyllström
Suppleant

Mobil:
072-502 96 97

E-post:
carl.tyllstrom@polisen.se

Valberedning: Andrea Hardie, region Väst (*sammankallande*), Lars-Åke Blom, region Väst, Niklas Gripenblad, region Öst

När det inte blir som man tänkt sig

Alla har vi säkert varit där, man tänker sig en sak och det blir en helt annan. Ja, så var det med mitt tävlande i årets SM. Måste väl erkänna att min uppladdning inte varit den bästa utan jag har lagt mycket av min tid att utveckla Lucca i tjänst, med mycket terrängsök och andra tjänstenära övningar. Detta ledde till att Lucca till stor del gjorde som hon gjort vid dessa övningar och inte som jag tänkte att hon skulle göra. Nu handlar det inte om att man inte kan kombinera tävling med tjänst, det fungerar hur bra som helst. I mitt fall handlade det om att jag inte lade min träning på rätt nivå och glömde bort den klassiska avdressedressen vår tjänst kan medföra.

Jag utgick från att Lucca är så pass gammal att det bara är att köra på. Men det blev jag varse om, relativt snabbt, att så inte var fallet.

Jag visste att lydnaden var jobbig och att hålla ihop Lucca är ett projekt i sig själv då hennes mentalitet gör att hon har svårt att koncentrera sig. Hon får så kallade omriktade beteenden som gör att hon kan gå och bita i mig och får hon tag i något låser hon sig i det och börjat dra i det. Detta har jag jobbat med massor och det har blivit bättre. Lydnaden gjorde hon dock väldigt bra.

När det var dags att söka efter föremål var jag relativt säker på att detta skulle hon lösa utan problem, men den tanken ska man aldrig tänka för det gjorde hon inte. De föremål hon hittade var lite dolda och det ville hon få fram och visa sin husse. Nu hör det till att detta har alltid fungerat så frågan blev varför fungerade inte detta nu.

Det jag kom fram till var att Lucca har hittat väldigt många gömmor med narkotika ute i skogen, många av dessa har varit nergrävda. När dessa är funna har hon gärna krafsat för att öka markeringen. Jag har då varit snabb på att berömma och ta bort henne för jag vill inte förstöra gömman. Detta ledde såklart till att hon krafsade på SM:et med.

Efter det var det till att lägga om sin dressyr. Fördelen med att man lagt en bra grund var att hon snabbt hittade tillbaka till sin gamla form och utförde markeringarna som hon brukade.

De andra momenten gjorde hon hjälpligt och när det var dags för skyddet kände jag att det kan gå hur bra som helst

vilket det gjorde. Hon utförde alla moment med betyg mellan sju och nio vilket är väldigt högt för Lucca.

Så när vi var klara med skyddet var jag glad som en spelman och sjukt nöjd med min hund. Jag var klar och pratade glatt med tävlingsledare och figurant och glömde bort Lucca för ett par sekunder. Lucca var dock inte klar med skyddet och gjorde ett ombett i figuranten, efter att momentet var slut. Nu är det så i reglerna, civilt som i Polishund SM, att allt hunden gör efter momentet gällande bett, då hunden är kvar på planen, nollar hela skyddet. Det spelar ingen roll om det bara är ett litet snabbt bett i figuranten eller om det är ett rejält bett. Regler är till för att följas och det är lika för alla. När besvikelsen lagt sig var jag en erfarenhet rikare.

Prata inte med figurant eller tävlingsledare hur glad man än är. All fokus på hunden tills den är kopplad. Är det något som är viktigt är det kontroll på våra tjänstehundar och ett par veckor senare fick jag visa upp min kontroll, vid våra årliga prov, och med den erfarenheten rikare hade jag full koll på Lucca från start till slut.

Så det blir inte alltid som man tänkt sig, men årets SM är en höjdpunkt och att få träffa vänner och kolleger från hela landet är oslagbart.

Patrick Lagerstedt
Redaktör
polishundred@gmail.com

Polishund-SM Draghund 2025

Borlänge den 6 – 7 februari

Södra Dalarnas
Draghundsklubb tackar
Polisens hundförarförbund för
förtroendet att arrangera
Draghunds-SM för polishundar 2025!

Program

Onsdag kväll Förarmöte och lottning

Torsdag Linkörning 10 km med individuell start.
Lunch i motionscentralen

Torsdag kväll Bankett med prisutdelning

Fredag Stafett 3 x 2,5 km linkörning.
Prisutdelning och lunch i motionscentralen.

Anmälan

Anmälan senast 31 januari till info@sodradalarnasdhk.se.
Avgift 200 kr för individuell start. Stafettlag anmäls på plats.

Plats

Alla tävlingar, förarmöte och bankett blir på
Bergebo Motionscentral.
<https://www.domnarvet.com/start/?ID=396877>
<https://maps.app.goo.gl/puVsBvsJYA7xa61k6>

Boende

First Camp Mellsta är närmaste camping, med trevligt boende i
stugor eller camping. Det går också att fricampa vid Bergebo,
med tillgång till toalett, dock utan el.
Ett flertal bra hotell finns i centrum.

Mer Information

Mer information kommer i Polisens hundförarförbunds
sociala medier. Du kan också ta kontakt med
klubben via info@sodradalarnasdhk.se.

Södra Dalarnas Draghundsklubb

Vi älskar idrott och hundar och är 120
medlemmar varav 40 aktiva tävlingsåkare på
alla nivåer.

Klubbens verksamhet bygger på
att alla kan vara med oavsett ålder, hundras
och ambitioner! Vi är en av landets mest
framgångsrika klubbar med både
bredd och elitverksamhet.

Vi har också aktiva i alla
stilar, barmark, släde och nordisk stil.

Foto NKphotoart

laxedex Hank

Årets polishund 2024

Johan Ericsson och femåriga laxedex Hank blev 18 oktober utsetta till Årets polishund 2024. Johan och Hank arbetar i region Stockholm som patrullhundekipage.

Hank har tillsammans med sin förare Johan varit avgörande i flera polisutredningar där de anträffat skarpa vapen och gripit gärningsmän, men de har också varit avgörande i insatser där de räddat liv.

Hämtade hem honom när han var åtta veckor

Att få vinna titeln Årets polishund är något som gör Johan Ericsson både stolt och glad.

– Det är extra roligt eftersom jag har haft Hank sedan han var åtta veckor gammal, säger han.

Första gången de träffades var Hank bara fem veckor gammal. Det var hemma hos uppfödaren Tina Gerdien som Johan fick upp ögonen för den lilla schäfervalpen.

– Jag hämtade hem honom när han var åtta veckor. Redan då var han väldigt framåt och obrydd av sig. Uppfödaren Tina sa dessutom till mig att hon trodde att han skulle kunna bli lämplig som tjänstehund, det hade hon ju helt rätt i.

Hank är en schäferhane på fem och ett halvt år och han är Johan Ericssons tredje hund i tjänst. De har jobbat ute tillsammans som patrullhund ekipage i sedan Hank var två år.

– Hank är en otroligt nyfiken hund. Han är väldigt arbetsvillig och är en väldigt duktig spårhund. Hans första hårda spår gick 500 meter längs med en vältrafikerad väg, det var min dotter som hade gått till bussen och vi gick ut efter henne tio minuter senare. Hank drog med mig och när vi kom fram till busshållplatsen satt dottern kvar där, så det blev en riktig lycko-

träff! Efter det har hårda spåret varit en av hans paradgrenar, berättar Johan.

När det kommer till arbetslust verkar det vara något som aldrig vilar hos Hank.

– Hank älskar förvisso människor, men om han fick bestämma skulle varje dag vara en arbetsdag, det är flertalet gånger har Hank släpat ut mig i skogen för att visa att här ligger det narkotika, eller klädesplagg eller något annat som för en patrullhundnos är värt att påvisa. Man kan säga att Hank har inga fridagar, säger Johan Ericsson.

Upp till mig hur bra vi blir

Johan Ericsson har arbetat som hundförare sedan 2013 och har nu tolv år inom yrket. Han fick upp ögonen för hundverksamheten när han mötte hundförare i sin tidigare tjänst och kände att spänningen som verkade komma med livet som hundförare skulle kunna vara något för honom.

– Utmaningen att det skulle vara upp till mig hur bra jag och hunden skulle vara tillsammans i tjänsten tilltalade mig och på den vägen var det, säger Johan.

Han beskriver jobbet som hundförare som roligt, varje dag.

– Det ger en bra känsla att få jaga och gripa gärningsmän och att med hjälp av hundens nos hitta föremål och människor som för polisens arbete framåt och som till slut även kan få gärningsmän dömda, säger Johan Ericsson.

– Att få ha roliga, spännande och varierande uppdrag där jag och hunden får göra stor skillnad, det innebär ju inte bara att gripa gärningsmän och hitta föremål. Att tillsammans med hunden få hitta försvunna människor och rädda liv, men att även hitta avlidna personer och genom det få ge ett avslut till den personens anhöriga är en otroligt viktig uppgift, säger Johan Ericsson.

Det finns såklart utmaningar och

svårigheter som hundförare, en av dem kan vara att få hunden i rätt fack när man står inför ett jobb.

– Utåt sett kan ett jobb verka relativt okomplicerat, men i vår situation kan uppdraget vara betydligt svårare. Exempelvis på insatser med många kollegor på plats, en helikopter som surrar över huvudet, och att dessutom ha koll på vad hunden gör. Att få hunden i rätt fack att arbeta i dom tillfällena kan vara svårare än vad man kan tro, säger Johan Ericsson.

Vidare berättar Johan att en framgångsfaktor för Hank och Johan som ekipage har varit båda deras stora nyfikenhet.

– Ofta känns det som att vi vill åt samma håll, oavsett vilket jobb vi än ställs inför. Mycket tror jag hänger på att vi har en fin relation till varandra där vi alltid har väldigt roligt tillsammans.

Johan Ericsson skrattar och lägger sedan till att några gråa hårstrån fler har det väl blivit sedan Hank kom in i hans liv, men det är det värt.

Uthållig och med stark arbetslust

Johan Ericsson minns framför allt två jobb med Hank extra väl.

– Det var ett nattpass i somras där vi åkte runt och gjorde massa saksök som inte gav något, Hank fick aldrig någon riktig utdelning. Sen var det tidigt på morgonen som vi fick åka långt ner i södra Stockholm för att göra ett saksök efter att IGV-kollegor fått fatt på ett gäng nätverkskriminella. Efter att ha gått i ca två timmar och letat var vi i stort sett tillbaka vid bilen när Hank plötsligt dyker ner in i en buske. Där hittade han ett skarpladdat vapen. Det som jag tyckte var så roligt med det jobbet var att Hank hade gått så länge utan att han fått utdelning i sitt letande, men ändå visade han på en så stor arbetslust berättar Johan Ericsson.

Personerna som IGV-kollegorna hade stoppat kunde dessutom gripas efter detta.

Det andra jobbet vidrör det viktigaste uppdraget en patrullhund har, näm-

ligen att rädda liv, något som Hank under sin karriär flera gånger visat att han tar på största allvar.

– Man hade en stor insats i somras där en ung person med funktionsnedsättning hade försvunnit från sitt boende. Jag kom dit efter ca en timme från att man hade börjat söka och jag och Hank hittade honom efter ca tio minuter. Han befann sig på en plats som inte kunde urskiljas med blicken från ledstång och heller inte från helikoptern, så det kändes extra roligt att kunna komma dit och hitta honom så pass snabbt, säger Johan Ericsson.

Om jag fick ge mig själv ett råd när jag klev in som ny hundförare så är det njut. Du har så otroligt mycket roligt framför dig, avslutar Johan Ericsson.

Hank och Johan Ericsson kommer att få sin utmärkelse i samband med Stockholm Hundmässan i december.

● **Text:** Josefine Wersäll

● **Foto:** SKK och privat

BOKTIPSET

PSST!

OM BOKEN:

Hundföraren Micke Roslund tränar sin nya partner, schäferhanen Keegan, inför höstens kommenderingsuppdrag och Zarah Tegnérns polishund Ceres nosar upp ett avhugget finger i Årstaskogen. Vems är fingret och finns det fler kroppsdelar i skogen?

Stämningen i staden trappas upp inför ett hett fotbollsderby, ett spelbolag tvingar fram matchfixning och utsätter den unga fotbollstalangen Dylan för allvarliga hot. Snart är tonåringen spårlöst försvunnen. Under det avgörande derbyt utsätts dessutom målskytten för ett mordförsök. Är det en hämnd från motståndarlaget eller vill spelbolaget statuera exempel?

Zarahs accelererande psykiska ohälsa ställer till problem för henne i yrkeslivet. Hennes mamma uppträder irrationellt och tycks snart uppslukad av jorden. Hundföraren Lisa Westin oroar sig för sonen Pontus spelande på nätet, samtidigt som hon tillsammans med tiken Smilla spårar upp avgörande bevis mot speljätten. När även Micke börjar nysa i spelhärvan, hittas en annan kollega i Hundenheten skjuten.

Läge rött är den andra delen i serien om K9 Hundenheten i Stockholm och en fristående uppföljare till *Position okänd*.

OM FÖRFATTARNA:

Anna Granlund skriver också om livet på Östermalms brandstation och är en av författarna till böckerna om Alex Storm. Hon är uppvuxen med hundar och arbetar idag som kommunikatör på Brandkåren Attunda.

Jenny Helldahl arbetar till vardags som kommunikatör på ett bokförlag, men fritiden ägnar hon helst åt att öva personspår med cocker spanieln Sune.

KOMMER I BÖRJAN AV 2025. HÅLL UTKIK!

Titel:

LÄGE RÖTT

Författare:

ANNA GRANLUND & JENNY HELLD AHL

Förlag:

BOKFABRIKEN

Hemsida:

WWW.BOKFABRIKEN.SE

**"FÖRFATTARNA HAR LYCKATS BLÅSA NYTT LIV I EN
GENRE SOM LIDER AV SKRIANDE BRIST PÅ NYTÄNKANDE."
– MAGNUS UTVIK, JÖNKÖPINGS-POSTEN**

Foto: Nils Petter Nilsson

Civila instruktörer

– en viktig byggsten på sektionen

Ni har säkert alla hört uttrycket ”it takes a village” när man pratar om att uppfostra ett barn. Ett uttryck som även är applicerbart när det kommer till att som hundförare komma ut i tjänst med sin tjänstehund. Det är svårt och näst intill omöjligt att lyckas med dressyren helt på egen hand. Två viktiga faktorer utöver sin egen insats, motivation och disciplin, för att lyckas med sin hund, är outtröttliga träningskamrater och kunniga hundinstruktörer. Två av dessa instruktörer, som finns inom Polismyndigheten, arbetar på region Stockholms dressyrplats i Rosersberg, Marcus Fant och Jonas Edsborn.

När Johan Autere började som chef på dressyrplatsen i Rosersberg hade man redan börjat anställa civila instruktörer i Stockholm, något som Johan menar att det finns flera fördelar med. När han får frågan om hur sektionen landade i beslutet att anställa civila instruktörer berättar han att man såg att det fanns människor utanför Polismyndigheten som var både specialiserade och breda på saker som hundsektionen värdesät-

ter, exempelvis skyddsarbete och räddningssök.

– Får vi kännedom om en person som matchar just den nischade grenen, eller som visar på en bred kunskap gällande hunddressyr och som dessutom är en duktig pedagog, blir det en person som kan bli intressant för oss. Ser vi att det finns kunskap gällande vissa av grenarna, som en polishund behöver vara väl genomarbetad med, är det kunskap som vi känner att vi vill ta vara på.

– Vi på sektionen trodde att detta skulle kunna lyfta dressyrplatsen och utbildningen bland våra hundförare på ett effektivt sätt, utan att det påverkade linjearbetet. Dessutom blir det en avlastning för de polisiära instruktörerna, säger Johan Autere.

Johan Autere säger att han generellt inte ser några särskilda utmaningar med att anställa civila instruktörer till sektionen, men att det finns ytterligare ett lager som man behöver tänka på som instruktör på hundsektionen.

– Den tjänstemässiga dressyren, den skiljer sig ju ganska mycket från vad man gör på brukshundklubbarna. Jag såg det mer som att det är viktigt att den vi anställer är medveten om den utmaningen och att den även är nyfiken och motiverad av att lära sig mer om den biten.

– Jag tycker att de vi anställt är nyfikna och tar emot de nya erfarenheterna väl och med stort engagemang. Det är självklart en utmaning att lära sig något man själv inte kommer applicera skarpt, men de är otroligt skickliga och visar på stor lyhördhet och ödmjukhet inför uppgiften. De har mycket stor delaktighet i att få ut hundekipage i tjänst, säger Johan Autere.

Johan Autere.

Marcus Fant.

Intresset för tjänstehundar väcktes under värnplikten

Jonas Edsborn har varit anställd på hundsektionen i ca ett och ett halvt år och Marcus Fant sedan hösten 2020. Ett jobb de båda trivs väldigt bra med då hundar varit en del av deras liv sedan de båda var små.

Jonas Edsborn har haft hund i familjen sedan han var liten och Marcus Fant fick sin första egna hund när han var tio år gammal.

– Jag fick min första hund när jag var tio år gammal, det var en dobermann. Mamma och pappa tyckte att en grand danois var en för stor hund för en tioåring, så jag fick en dobermann istället, men när jag fyllt tretton fick jag en grand danois. Båda två var mina egna hundar. Dobermannen var min sällskapshund och grand danoisen ställde jag ut, säger Marcus Fant.

Både Jonas Edsborn och Marcus Fant genomförde militärtjänstgöring och ville båda två göra det med hundar, vilket de också gjorde.

– Det blev att jag gick till flygvapnet. Efter att jag var klar där fick jag reda på att det fanns en dressörutbildning uppe i Sollefteå som man kunde söka till, så det gjorde jag, och kom in där. Jag gick utbildningen uppe i Sollefteå i ett år. Där fick jag testa olika inriktningar på dressyr, det var bland annat sökhundar, ledarhundar och skyddshundar. Efter att jag hade gått där ett år fick jag söka en fördjupningsutbildning, och kom in. Jag gick sex månader hos polisen i Skåne. Där fick man två hundar som man skulle dressera mot tjänstehund 1, som det hette då. Syftet med det var att vi skulle kunna leverera en så gott som färdig hund till tjänstehund 1-nivån, berättar Jonas Edsborn.

Det var i samband med det som Jonas skaffade sin första egna hund, en schäfer.

– Jag hade med henne redan uppe i Sollefteå och hon fick följa med ner till Skåne. Nere i Skåne lärde jag känna en gubbe som arbetade i bevakningsbranschen. Han erbjöd mig ett jobb som väktare, med hund, och där började jag jobba. Jobbade ett antal år som väktare och vid sidan av tävlade jag mina egna privata hundar i Svenskt skydd, berättar han.

Marcus Fant gjorde värnplikten som hundförare på F16 i Uppsala. Han

Jonas Edsborn.

Marcus Fant.

berättar att det var på den vägen han kom in på tjänstehundar och efter det har det bara rullat på.

– Efter värnplikten har jag varit anställd som instruktör hos Försvarmakten på Berga och Muskö samt tävlat i SM i Svenskt skydd med mina privata hundar. Jag har även tränat och utbildat väktarhundar i ca tio år som instruktör, berättar Marcus.

Under dessa år fick Marcus Fant upp ögonen lite extra för hundarnas skyddsarbete, deras nosarbete i skog

och deras nosarbete i mer utmanande terräng.

– Jag tycker att skyddet, räddningsöket och hårda spår är extra roliga delar inom hundträning. Skyddet, med anledning av drifterna som finns i hundarna, som verkligen kommer fram i den här grenen. Det finns så många delar att ta hänsyn till när man tränar skydd. Räddningsöket är en rolig form av skogsarbete som jag tycker är väldigt roligt att lära in hos hundarna, och är en rolig progression

att följa, och att se dem lära sig hela kedjan. Det hårda spåret tycker jag är fascinerande, att hundarna kan lära sig detta och reda ut det på ett så komplext underlag, säger Marcus.

Gällande tjänsten som instruktör, hos polisen, berättar Jonas att han hade en dröm om att bli polis, men att det aldrig blev så. Istället satsade han på att få arbeta med hundar på annat vis då det var, och är, hans största intresse.

– När jag fick höra om den här tjänsten kände jag att det är något som skulle kunna passa mig bra då jag har ett genuint intresse för hur hundförare inom polisen arbetar. Jag dresse-
rade ju som sagt tidigare hundar, som har gått till tjänst, och jag tänkte att jag med min historia, inom hundvärlden, skulle kunna bidra med min kunskap inom just den typen av dressyr, som krävs av hundekipagen inom polisen, säger han.

Marcus Fant nämner även han att det som lockade med tjänsten som instruktör, hos hundsektionen, var intresset för träning av tjänstehundar och beskriver just bredden som en polishund måste besitta som extra spännande.

– Det är en så otrolig bredd på patrullhundarna och att få instruera i såpass många olika discipliner är väldigt roligt. Det är även roligt att få träna hundförare i detta då de faktiskt använder sig av hela patrullhundens bredd i sitt arbete. Det skiljer sig från personer som tränar privat där de använder hundens kompetenser på tävling men aldrig ”på riktigt”. Det får ju de polisiära hundförarna göra och det är kul att vara en del av det arbetet, säger Marcus.

Utmaningen är också en drivkraft

När det kommer till arbetet på sektionen så trivs både Marcus Fant och Jonas Edsborn bra med sina arbetsuppgifter och de utmaningar som kommer med tjänsten.

– Eftersom alla poliser som kommer till hundsektionen, för att bli hundförare, inte nödvändigtvis har någon erfarenhet av hundträning innan, så ser jag det som en utmaning att lära den hundföraren att bli hunddressör, på relativt kort tid. Det är ju mycket som hundarna skall kunna, men nästan ännu mer som en hundförare måste kunna. Den här utmaningen är ju också en stor drivkraft hos mig, att få lära ut till en hundförare och få vara stolt över slutprodukten när ekipaget väl kommer ut i tjänst. Det är otroligt roligt att få vara med på den resan och veta att

Jonas Edsborn.

man har varit med i utbildningen av ekipaget. Jag blir väldigt stolt när jag ser ekipage jag har varit med och utbildat, få sitt första grip eller hitta sin första försvunna person. Det ger mig en stor drivkraft och är bland det roligaste med det här jobbet, säger Marcus.

Jonas Edsborn berättar att han också drivs av utmaningen som ligger i att både hjälpa till med att utbilda en hund, men även hundföraren.

– Det är inte nödvändigtvis så att det är hunden i sig som är den stora utmaningen att dressera, utan det ligger snarare i att få hundförare att lära sig att bli dressörer. Det kan vara otroligt kompetenta poliser som kommer som nya till oss och som hos oss ställs inför helt nya utmaningar i form av hunddressyr. Att få hjälpa dem att bli skickliga dressörer är ibland en stor utmaning, men en väldigt roligt sådan, säger han.

Utöver motivationen som Jonas Edsborn och Marcus Fant får av att instruera hundförare, och hjälpa dem att dressera sina hundar, så finns det andra delar som gör att de trivs bra på sin arbetsplats.

– Jag tror aldrig att jag har blivit så fint välkommen på en arbetsplats. Det kändes direkt som att jag blev en del av familjen om jag kan uttrycka mig så. Varje dag känner jag att det är roligt att åka till jobbet, vilket är en förutsättning då jag måste veckopendla och vara ifrån familjen en hel del. Men som sagt, det är så fantastiskt kul att få vara med och utveckla ekipagen hos oss och jag trivs mycket bra, avslutar Jonas Edsborn.

● **Text:** Josefine Wersäll, region Stockholm

● **Foto:** Marcus Fant, Jonas Edsborn & Johan Autere

STYRELSEN VILL PASSA PÅ ATT ÖNSKA MEDLEMMAR,
ANNONSÖRER OCH ÖVRIGA LÄSARE

*God Jul &
Gott Nytt År!*

Min vän Per Henriksson:

Mannen, myten, legenden

Eller förebilden, mentorn och vännen! För ett litet tag sedan förlorade hundvärlden en av de bästa, när Pelle förlorade kampen mot cancer. Men det Pelle lämnade efter sig är ett arv som kommer att föras vidare. Han var en av de personer som lade grunden i mitt skyddstänk och tjänstetänk.

Det är med tyngd i hjärtat jag skriver detta, men med en otrolig tacksamhet att få ha haft förmånen att få lära känna och bli tränad av Pelle. Han är en av de personer som format mig till den jag är idag. Det var med Pelle jag fick förmånen att lära mig utbilda tjänstehundar och skyddshundar. Under Pelles vägledning fick jag förmånen att dressera och vara figurant för ett fyrtiotal hundar. På den tiden jobbade jag och Pelle på Securitas och vi

spenderade många timmar med så kallad objektsträning, det vill säga träning hos olika kunder där vi utvecklade hundarna mot den typ av tjänst som var ämnad för oss.

Jag ställde några frågor till Pelle strax innan han dog och nedan kan ni läsa svaren.

När började du med hund och vad fick dig att börja med hundar?

– Under flera år hade jag både som-

marjobb, extrajobb och tillslut fast tjänst hos polisen i Landskrona. Där sprang jag ofta på polisernas tjänstehundar, som då var schäfrar. Som tonåring agerade jag ofta figurant åt poliserna och deras tjänstehundar. Jag har aldrig vuxit upp med hund, men det har däremot min fru, Lotte, gjort. Efter några år tillsammans ville hon gärna skaffa hund, men jag var motvillig. När jag till slut blev övertalad så var mitt enda ”krav” att då skul-

le det vara en schäfer. Och så blev det. Den 20 augusti 1984 skaffade vi vår första schäfer Brantastigs Hein eller Pascha som vi valde att kalla honom.

– Jag utbildad Pascha till räddningshund via Statens räddningsverket, idag MSB (Myndigheten för samhällsskydd och beredskap). Jag gick kurs på Svalövs brukshundsklubb och blev godkända 1986 uppe på Rosersberg utanför Stockholm. Varför jag började med räddningstjänst var för att det verkade intressant, samt att jag ville kunna göra nytta för samhället om det skulle behövas.

– Senare fick jag jobb på fängelset i Malmö, på isoleringen/visita-

tionspatrullen. Där kom jag i kontakt med narkotikahundar och intresset för att kunna jobba med hundar växte. 1989 fick jag jobb på ABAB som skyddsvakt med hund på Barsebäckverket i Löddeköpinge. Detta var starten på min karriär som hundförare och hundinstruktör. Jag gick instruktörsutbildning på Tullinge i Stockholm och i Karlsborg. De senaste sexton åren har jag jobbat och varit ansvarig tjänstehundinstruktör på Securitas för Skåne, Blekinge, Småland och Halland.

– Av de tretton schäferhundarna som vi haft har fyra varit tjänstehundar och vi har haft sju avelshundar

inklusive springer spaniels. Från vår egen kennel, Tarrig, har vi sålt fyra hundar till polisen i Norge, Sverige och Danmark.

Vad är det största du har gjort inom hunderiet?

– Det var stort att få jobba som skyddsvakt med hund för kungafamiljen uppe på Solliden på Öland. Jag fick förfrågan av Falcks, som då hundansvariga, om jag kunde tänka mig att avvara en sommar på Öland. Vi hade ett nära och bra samarbete med Säpos kungagrupp och vår främsta uppgift var att avsöka området så att obehöriga inte tog sig in.

Berätta om skådespelarkarriären

– 2013 blir jag uppringd av statistansvarig för tv-serien Bron. Personen hade i sin tur varit i kontakt med hundansvarig på Polisen i Malmö och förhört sig om de kunde låna ut någon bombhund. Samma år skulle Eurovision hållas i Malmö och med tanke på det så behövdes alla tjänstehundar till detta. Hundansvarige gav då mitt namn som förslag.

– Inspelningsplatsen var på Bella Center, Köpenhamn. Vi var fyra stycken statistpoliser som skulle patrullera, men det var bara jag som skulle gå med hund. Pirat som min ena schäfer hette då skulle agera som bombhund och söka runt bilarna utanför Bella Center. För att få Pirat intresserad av bilarna och för att det skulle se mer verklighetstroget ut tränade vi hemma med tennisbollar som vi stack in i hjulhusen.

– 2017 såg vi en annons om att de sökte en hund till en kortfilm. Vi sökte och Pirat fick rollen. Han skulle spela en snäll hund, som befinner sig i en bil med sin matte, som är på väg till veterinären för att avlivas, men som plötsligt skulle attackera sin matte. Saga Gärde som skulle skådespela mot Pirat kom hem till oss så att hon fick bekanta sig med honom samt provspela lite innan inspelningsdagen.

Filmen blev sedan prisad på både den skånska och Göteborgs filmfestival samt i den franska och tyska kortfilmsfestivalen.

● **Text:** Patrick Lagerstedt, Per Henriksson

● **Foto:** Privat

Frågor om hundens hälsa

● Besvarade av Ylva Trygger, leg veterinär

● Foto: Adobe Stock

1. Kan hundar dra med sig vägglöss hem och angriper dessa hundar?

Vägglöss kan bita hunden så att den får kliande utslag, men kan inte leva vidare på hunden. Hunden räknas inte som en smittospridare när det gäller vägglöss, men det

finns en teoretisk risk att den skulle kunna ta med sig smitta även om det inte har gått att påvisa när man letat smittvägar.

2. Vilka stressymtom kan man se på en hund som inte orkar jobba mer, när den psykiska pressen blivit för stor?

Om den psykiska stressen är för stor börjar hunden visa samma symtom som när den är övertränad och/eller fysiskt utmattad. Den får en minskad prestationsförmåga, tappar aptit, orkar inte dricka och kan visa smärta från muskler och leder. Den får förhöjd puls, förstår inte längre kommandon, kan bli rastlös, irriterad, aggressiv eller bara passiv. Den kan få diarré, slicka sig om munnen, kan börja klia sig och tugga/slicka på tassarna. Den får en stirrig blick, kan bli pipig/gnällig eller provocerat bita, morra eller nafsas.

3. Hur många timmars sömn behöver en hund per natt?

En vuxen hund sover i genomsnitt 8-16 timmar per dygn. Valpar behöver mer sömn och sover ca 18-20 timmar per dygn. Valpar sover mer mindre på natten och vaknar oftare. Äldre hundar delar upp sin nattsömn och sover djupare på dagen än yngre hundar. Äldre hundar är beroende av tupp-lurar under dagen.

Om den äldre hunden har ont någonstans eller mår dåligt av annan anledning kan det leda till att hunden sover dåligt, vilket gör att den till sist lider av sömnbrist.

4. Är noskvalster något vanligt problem för hundar?

Noskvalster är ett litet kvalster som lever i nosen och som gör att hundarna "drar" luften in och ut genom nosen.

Noskvalster är helt ofarligt, men ibland kan vissa hundar få nedsatt luktsinne, vilket kan ställa till problem för en tjänstehund. Minst 48% av alla hundar har noskvalster. Hundarna visar oftast symtom när luften är kall/sval och fuktig eller när de dricker vatten eller blir glada/uppspelta. Symtomen går oftast över på cirka 2 veckor och helst ska man undvika behandling eftersom hundarna ofta blir åter-smittade igen av andra hundar.

Om det inte går över på 2 veckor kan det vara dags för en behandling.

Andra saker som kan ge samma symtom, som noskvalster, är till exempel luftvägsviros, lungmask, främmande kropp i nos, annan infektion/inflammation/sjukdom i noshåla. Lungmaskinfektion (Crenosoma) har en identisk symtombild som noskvalster, men den smittar inte mellan hundar om de inte äter varandras avföring. Om hunden har lungmaskinfektion kan den eventuellt börja hosta något dygn efter behandling, trots att hunden inte hostat tidigare.

Utbildning av ukrainska kollegor

Under två veckors tid hade vi 14 ukrainska kollegor på besök för att hjälpa dem med specifika utbildningsinsatser för hundförare. Det var en uppföljning från förra årets inledande hjälpsats som svensk polis har beslutat sig för att genomföra.

För att få en förståelse för hur de arbetar med sina hundar och vad vi kan hjälpa dem med, hade Noa:s utlandssektion haft inledande möten och öppnat upp de kanaler som behövs för att påbörja ett samarbete.

Förra årets tema var liksök, då de hade anträffat många gravar efter krigets utbrott. Svensk polis har gedigen erfarenhet av att söka efter avlidna människor, men inte då det gäller massgravar. Ukrainska kollegorna har

anträffat massgravar i de ockuperade områden de har återtagit och de misstänker att det finns fler att upptäcka, därav den specifika beställningen. De eftersökte även hjälp med utbildning då det gäller akutsjukvård för hund i fält.

Inför årets utbildning var deras önskemål att få hjälp med att söka efter minor och att söka efter vapen i så kallade checkpoints (gränskontroller). För att kunna uppfylla deras önskemål krävdes det att sondera vilka kompetenser som vi kunde bistå med och se om det fanns möjlighet att skräddarsy två veckor utbildning.

Polismyndigheten har ett flertal hundförare som har varit ute på Frontexuppdrag där de har arbetat i checkpoints, och sökt med hundar efter

både människor och vapen/narkotika, med goda erfarenheter. Vi har även ett antal som har varit ute på workshops med Empact (europeiskt samarbete) där fokus legat på vapensök.

Då det gäller minsök sökte vi kunskap inom Försvarsmakten då de både har utbildat hundar och använt hundarna i skarpa uppdrag.

En tanke fanns om att ukrainarna skulle tagit med sig egna hundar för att få hjälp på plats. Den tanken fick ganska omgående släppa då det hade varit nästintill omöjligt att genomföra på grund av logistiken det hade inneburit. Det är inte helt enkelt för hundförarna heller att lämna landet då samtliga behöver tillstånd att åka utomlands.

Straxt efter semesterperioden an-

lände kollegorna till Sverige och efter det vidare transport från Arlanda med buss ner till Karlsborg. Det var endast en av deltagarna som var med förra året, för alla andra var det första gången de var i Sverige.

Vi fick vittnesmål om att det de hade fått hjälp med förra året hade givit mycket goda erfarenheter och att det hade fungerat operativt också.

De hade även haft stor nytta av deras utbildning i akutsjukvård på hund då det inträffar många incidenter och olyckor i deras arbetsmiljö. Så de som kom till årets utbildningsomgång fick även de samma utbildning från försvarspersonal.

Detta är något som svensk polis borde ta vara på och se till att alla får genomgå. Kunskapen kan uppenbarligen rädda våra fyrbenta vänner om olyckan skulle vara framme, vilket vi kan råka ut för i tjänsten så som samhällsutvecklingen ser ut.

Resterande tid första veckan gick åt till att starta upp en hund i minsök. Det innebar inventering av hundar, ett inledande sökhundstest. I testen kontrollerades hundens föremålsintresse, hundens förmåga att söka och vilja att samarbeta.

Precis som i tv hade Försvarsmakten förberett en hund, genom att påbörja träning, så att de kunde på ett pedagogiskt sätt visa hur man går vidare från en helt otränad hund till ett inledande vägsök.

Hela vecka blev mycket uppskattad och ukrainarna fick avsluta med

en weekend uppe i Stockholm under Noas guidning.

Andra veckan tog fyra poliser från olika regioner i landet över och startade upp med sök efter vapen, granater och sprängämnen på fordon. Även denna vecka sprang tiden iväg och torsdagen avslutades med att det genomfördes en trafikkontroll i skarp miljö. Här hade vi engagerat de lokala kollegorna som anslöt och även trafikgruppen kom till platsen.

Kursen avslutades med en gemensam middag på lokal där det delades ut diplom och utbyttes gåvor. Då vi återvände till förläggningen hade ukrainarna dukat upp till en traditionell bjudning där de bjöd på ännu mera förtäring och ville återgälda det de hade blivit bjudna på under kursens gång.

För att kunna genomföra en kurs, likt denna, krävs det ett stort engagemang från både deltagarna och de som utbildar. Det behövs även några som kan tolka, vilket vi hade två stycken som hjälpte till på ett mycket förtjänstfullt sätt.

Vad bidrar då detta till? Förhoppningsvis kommer de hem med nya kunskaper som gör skillnad. De har fått möjlighet att kunna sitta ner och umgås under lugna former och slappna av i kollegors sällskap utan att känna en konstant oro.

En av poliserna, som var från Charkiv, berättade att de hade varit och tränat på deras dressyrplats. Plötsligt upptäckte någon att det var en drönare som hovrade ovanför platsen och

straxt efter slår en granat ner. Enbart på grund av tur blir ingen av poliserna, eller hundarna, skadade då granaten slog ner i deras miljöträningsbana. Där fanns en stor hög med begagnade däck som tog hela smällen. Tyvärr blev hälften av deras hundar så påverkade av den kraftiga detonationen att de var tvungna att tas ur tjänst.

De flesta av hundförarna har flera hundar i tjänst, då de inte använder sig av kombihundar. Det innebär att de har en hund för att spåra, en för skyddsarbete och en annan för att söka efter vapen/narkotika. De mentaltestar inga hundar utan får dem från leverantörer som lovar att de skall hålla för tjänst. Alternativ tar de valpar från lokala leverantörer.

En av deltagarna hade bedrivit uppfostran av hundar till tjänst, men hade på grund av kriget tvingats att upphöra då det är alldeles för osäkert och omöjligt att kunna ha någon framförhållning.

Samtliga inblandade, från båda nationerna, önskar att fortsätta detta samarbete då det har varit väldigt givande. Ukrainarna finner det mycket värdefullt för att fortsätta utvecklas och de som har fungerat som utbildare har kunnat få perspektiv hur det är att bo och jobba i ett krigsdrabbat land.

Stort tack till samtliga inblandade och som stå upp för frihet och demokrati – det är inte alltid givet.

- **Text:** Johan Petersson, NPHT
- **Foto:** Jennie Larsson Lindher/
Försvarsmakten

Polishunden Ernzt hittade dna-spår

– fem personer åtalas för sprängning

Först fick NFC (Nationellt forensiskt centrum) ingen dna-träff, men tack vare hundens övertygelse att det fanns dna är nu fem personer åtalade för en större sprängning i Linköping.

Morgonen den 26 september 2023 utlöstes en kraftig explosion i en trappuppgång i Linköping. Hela fasaden blåstes ut och mirakulöst klarade sig alla boenden utan några allvarliga fysiska skador. Några timmar efter sprängningen kom hundföraren Tobias tillsammans med sin specialsökhund Ernzt till platsen. De klev in innanför avspärrningen och direkt började Ernzt söka efter dna-spår.

– När vi kommer ut till en brottsplats pratar vi alltid med kriminalteknikerna som ger sin bild av hur de tror att händelseförloppet har gått till. Hunden får sen jobba i det området vi tror att den kan hitta något, säger Tobias.

Utanför porten på fastigheten markerade Ernzt på en kantsten, vilket fick ansvarige kriminaltekniker, Moa, att ta med stenen som var 1 meter lång och vägde 16 kilo för dna-analys.

– Hunden är en fantastisk tillgång för oss kriminaltekniker, de upptäcker det vi inte har en chans att se. Vi har ett nära samarbete med hundförarna, säger Moa.

På platsen fanns också en övervakningskamera, där man kunde se att två personer går mot porten, där den ena bär något tungt som de krossar porten med. Utredarna tycker att det ser ut som att det är kantstenen som de bär på, för att knyta rätt personer till platsen behövs dna.

Utmaning att få fram dna

När NFC undersöker kantstenen lyckas de inte få fram någon dna, då materialet är utmanande att jobba med. Moa säger:

– Eftersom hunden så tydligt hade markerat på stenen, samt att övervakningsfilmerna visar att en av perso-

nerna bär på vad som såg ut att vara stenen fördes en dialog med NFC där det var motiverat att NFC gjorde ett nytt försök att få fram dna.

Efter omtaget lyckades NFC säkra dna som matchade med en av de fem gärningspersoner som nu sitter åtalade för varierad grad av inblandningen av den här sprängningen i Linköping.

– Det här ärendet drabbade och berörde många Linköpingsbor. För oss är det väldigt tillfredsställande att vi kunnat redovisa en i vårt tycke mycket gedigen förundersökning som nu gått till åtal, säger Magnus gruppchef vid grova brott i PO Östergötland.

Rättegången omfattar flera allvarliga sprängdåd och pågår vid Attunda tingsrätt. Dom väntas senare under hösten.

- **Text:** Intrapolis 9 oktober 2024, PO Östergötland
- **Foto:** Polisens utredningsbilder

Det är tydligt för hundföraren när Ernzt har hittat något och gör en markering.

Fasaden på Järälvvägen i Linköping efter sprängningen.

Bild från utredningen. Pilen pekar på kantstenen som Ernzt gjorde en markering på.

Kroppefjällsparken.

Foto: PLNT Media

Hunddestinationen

Kroppefjäll B&B i Dalsland

Här finns en plats med allt samlat: bekvämt boende, föreläsningssal, inhägnad träningsplan, berikningsgård, hundgym samt tillgång till skogsmark och mängder med vandringsleder.

Bryta traditioner

Skapandet av hunddestinationen Kroppefjäll började som en idé att vända det traditionella tankesättet om hund inom turistbranschen. Istället för att ha några få hundvänliga rum valde Kroppefjäll B&B att ha några få djurfria rum. Det är ingen extra kostnad för de som checkar in med hund. Inriktningen hund visade sig vara början på en resa som, nu fem år senare, utvecklats till ett helhetstänk utöver det vanliga.

Kroppefjäll B&B hittas 8 km väster om Mellerud i en parkliknande miljö omgiven av den dalsländska skogen och flera sjöar. I parken finns även åretruntboende och olika företag, varav en veterinärklinik. Boendet är nyrenoverat och alla rum har egen toalett och dusch. Frukostmatsalen

är luftig och precis utanför dörren finns en trevlig grillplats som inbjuder till utomhusmatlagning. På området finns även Kroppefjäll Hundpark som invigdes hösten 2023.

– Att vi skulle satsa på hund var självklart när vi började forma konceptet för Kroppefjäll B&B 2019. Med det bekväma boendet, de stora utrymmena och den fantastiska naturen precis utanför dörren, såg vi att platsen skulle passa hunden och dess ägare perfekt, säger Mikael Olsson ägare till området.

Gediget arbete och kreativitet

Hundparken är allt annat än en tråkig rastgård. Parken består av fyra delar och är smakfullt utformad i den naturnära miljön. Här finns en stor inhägnad

träningsplan som är bokningsbar för grupper och arrangörer. Ett gym speciellt utformat för att stärka hundens fysiska och psykiska förmåga med hinder så som klätterställning, hängande trädäck, balansbrädor med mera. Det finns en stor inhägnad berikningsgård, i kuperad och varierad miljö, där hunden kan upptäcka spännande ting och röra sig fritt. I berikningsgården rinner en bäck som inbjuder till bad, grävlådor med olika material, stockar och stenar. Innehållet i berikningsgården förändras med jämna mellanrum med nya dofter i de uppsatta holkarna, kojor och olika saker att utforska. Slutligen finns en fikadel med bänkar och bord för att kunna äta medhavd mat.

Kroppefjäll hundpark är framtagen av en kreativ och engagerad grupp

Gruppen som arbetat med att ta fram Kroppeffjäll hundpark, från vänster Eva Petrén, Sofia Petrén, Mikael Olsson, Malin Jakobsson.

som lägger ner mycket tid på att forma parken till något unikt, välanpassat för både platsen och olika hundar.

– Det är ett roligt arbete att vara med och utforma en plats som passar bra till så mycket. Här finns något för alla, vare sig du vill träna lydning, låta din hund springa lös på egen tass eller träna friskvård i gymmet, säger Malin Jakobsson, en av de som varit med och utvecklat parken.

För att forma parken efter bästa förutsättningar har gruppen även intervjuat canineopat, hundpsykolog, veterinär, forskare inom området och personer som tränar och utbildar hundar i olika genrer. Det kanske är just kreativiteten som varit en lyckad ingrediens i skapandet av destinationen.

– Vi har varit lyhörda kring vad det finns för behov och anpassat och utökat vår verksamhet efter det vi fått frågor om. Vi är väldigt glada över att vi har så goda lokala kontakter som

Asha utanför det hundvänliga boendet.

Foto: Sofia Petrén

Jax på den rymliga träningsplanen.
Foto: Sofia Petrén

gör att vi har möjlighet att erbjuda mark för spår och sök, och att utveckla området slutar vi nog aldrig att göra. Tanken är att andra ska kunna arrangera hos oss, platsen är till för att användas, säger Mikael.

Och olika arrangörer har det verkligen varit under det senaste året. Svenska Brukshundklubben har under 2024, på uppdrag av Försvarsmakten, utbildat och genomfört behörighetsprov för nya hundförare till Hemvärnet. Under deras utbildning har de använt hundparkens olika delar, lokaler och såklart skogsmarkerna. Det har även varit valp- och kennelträffar och hundtränare från olika delar av Sverige, som har valt att lägga sina läger och utbildningar på Kroppefjäll.

På området finns även rum för föreläsningar och för grupper går det att boka mat. Precis utanför dörren börjar vandringslederna, här finns det både kortare och längre vandringar i kuperad och vacker miljö.

Avslutningsvis, Mikael, varför ska hundägare och arrangörer komma till just Kroppefjäll B&B och Kroppefjällsparken?

– Vi valde hund för att det passar i vår fantastiska miljö året om. Bo bekvämt, vandra i skog och mark, träna i oli-

Fullt fokus under behörighetsprov.

ka typer av vegetation, tillgång till en trevlig hundpark och veterinär. Det gör Kroppefjäll till en av Sveriges bästa hunddestinationer.

● **Text:** Eva Petrén

Livepositioneringen skapar effektivare insatser

Johan Ericsson arbetar som hundförare i polisregion Stockholm och använder livepositioneringen i det dagliga arbetet. Han menar att det inte finns några specifika tillfällen eller händelser där funktionen varit särskilt bra, utan att den används varje gång han är ute och spårar tillsammans med hunden Hank.

När ett uppdrag kommer från regionledningscentralen startar de en HR-chatt, en gruppchatt för samtliga patruller som är involverade. Johan menar att det är en stor vinst för

hela insatsen att samtliga kollegor kan se allas position i en gemensam karta.

– När jag gripit en person kan kollegorna se exakt vart jag befinner mig och komma med förstärkning snabbt. Jag vet inte alltid exakt vart jag befinner mig under en sökinsats, säger Johan Ericsson.

Slå på positionsdelningen

Johan poängterar vikten av att alltid starta arbetspasset med att slå på positionsdelningen. Han förklarar att

det inte alltid går att förutse när funktionen behövs.

– Jag har varit med om tillfällen när radiokommunikationen brustit på grund av dålig teckning, då har livepositioneringen hjälpt mig se var kollegan befunnit sig och på så vis kunnat informera vart till exempel spåret går.

Livepositioneringen har funnits i över ett år och används i snitt 5 500 gånger i veckan.

● **Text:** Intrapolis 12 november 2024, Polismyndigheten ● **Foto:** SKK

Johan Ericsson arbetar som hundförare, i polisregion Stockholm, tillsammans med hunden Hank. Hank blev utsedd till Årets polishund detta året (se sep. artikel på sid. 7).

Foto: Måns Engelbrektsson, SKK

Information från Nationella Polishundtjänsten

Nedan kommer ett axplock över det som hänt på Nationella Polishundtjänsten (NPHT) i Karlsborg under september och fram till och med oktober 2024.

Verksamheten är i full gång och vi ser att trycket på förläggningen har ökat markant. Anneli har nu huvudansvaret för bokningarna och enbart detta känns som en heltidstjänst.

NPHT har ett antal utmaningar framför oss med bland annat att undertecknad går i pension och viss omställning i NPHT:s verksamhet sker. Lyckligtvis har vi fått Hasse Norberg och Janne Borggren till oss på NPHT. Bägge följer upp och stöttar ute i regionerna, men närvarar också fysiskt i Karlsborg beroende på vad som sker i verksamheten.

Ann Brinck har kommit bra in i arbetet och det känns som vi lyfter polishundverksamheten ett snäpp uppåt med den specialkompetens hon har inom kemi och forskning. Många intressanta saker är på gång, vilket hon förhoppningsvis kommer att delge Polishunden i framtida artiklar.

Nedan kommer ett axplock över det som hänt på Nationella Polishundtjänsten (NPHT) i Karlsborg perioden september-oktober.

Ukraina

Polishundförare från Ukraina avslutade sitt besök vecka 36. Det blev ett minnesvärt möte med dessa fantastiska människor som lever under förhållanden som vi bara kan föreställa oss.

Grundkurs

Ny grundkurs för hundförare med 16 elever startade vecka 34. Dessa elever har en spännande och rolig tid framför sig tillsammans med sina hundar. PHF (representerade av mig och Johan) bjöd dessa på pizza en onsdagskväll i föreningens lokaler. Vi informerade om föreningens verksamhet och detta har blivit ett stående inslag vid nya grundkurser.

Återvändarna

Det har varit ett jämnt flöde av "åter-

vändare" (FM-hundar som återvänder för slutlig utvärdering efter provperiod) under perioden. Vi hade som mest 28 FM-hundar ute på provperioden samtidigt.

FM-tester

- Vecka 35 testades 13 hundar på NPHT i Karlsborg.
- Vecka 37 testades 16 hundar på Hundavelsstationen i Sollefteå.
- Vecka 39 testades 13 hundar på FH-TE i Märsta.
- Vecka 41 testades nio hundar på NPHT i Karlsborg.
- Vecka 43 testades 15 hundar på FH-TE i Märsta.

Alla tester i sig genererar väldigt mycket logistik och arbete.

Stödpersoners Träff

Vecka 42 genomfördes en konferens med de polisiära stödpersonerna och FM:s RAK (Försvarens Regionala Konsulenter). Det blev en lyckad och informativ träff där målet bl.a. var att informera och öka förståelsen för myndigheternas utmaningar.

Provledare fortbildning

Vecka 42 och 43 var det fortbildning för provledare, som måste förnya sina förordnanden vart 5:e år, för att få behålla funktionen att godkänna de årliga proven för polishundförare och väktarhundförare.

Väktarprov

Flera väktarhund prov genomfördes under perioden.

APM

Har genomförts på arbetsplatsen.

Nya hundar i tjänst september-oktober 2024

Under perioden har 16 nya polishun-

dar godkänts för att nu kunna börja arbeta "skarpt" ute i verkligheten.

- Försvarens Serkan, schäferhund. Niklas S., region Bergslagen, patrullhund.
- Försvarens Sisaro, schäferhund. Jonathan A., region Bergslagen, patrullhund.
- Försvarens Ribo, schäferhund. Felix R., region Nord, patrullhund.
- Försvarens Silky, schäferhund. Maude S., region Nord, specialsökhund, kriminalsök.
- Blackneck's Caspar, malinois. Carl L., region Syd, patrullhund.
- Blackneck's D Öxo, malinois. André K., region Nord, patrullhund.
- Kustmarken's Yeppe, labrador retriever. Linda R., region Öst, specialsökhund BPU.
- Hardstyles Nitro, schäferhund. Hans L., region Nord, patrullhund.
- Hardstyles New Star, schäferhund. Desirée D., region Stockholm, patrullhund.
- Krokasmedens Ymer, malinois. Marcus S., region Väst, specialsökhund narkotika/vapensök.
- Krokasmedens Nitro, malinois. Kristofer M., region Väst, specialsökhund narkotika/vapensök.
- Krokasmedens Ixy, schäferhund. Roger J., region Öst, specialsökhund narkotika/vapen/sedelsök.
- Beathalandets Dex, schäferhund. Ma deleine K., region Väst, patrullhund.
- Eus Van Rachelplace, malinois. Sofia A., region Syd, patrullhund.
- Aspirant's Pazz, schäferhund. Magnus E., region Stockholm, patrullhund.
- Jupiter Aguazannis, labrador retriever. Petra S., region Stockholm, specialsökhund BPU.

● **Text & foto:** Magnus Söderberg, Nationella Polishundtjänsten

PSST!

Känner du någon hundförarkollega som inte får tidningen?

Är du medlem i någon lokal tjänstehundklubb, men får inte tidningen Polishunden?

Ett medlemskap, via tjänstehundklubb, innebär inte att du får tidningen per automatik, utan det krävs att du registrera dig via hemsidan www.polishunden.se.

Registreringen via hemsidan – där man anger sin hemadress – gör att du hädanefter får tidningen hemskickad till dig. Vilket nummer som blir det första du får beror på när du:

- a) registrerar dig och
- b) blir godkänd.

Godkännandet, som är en manuell hantering, sköts av Hannah Bergelin (se styrelsesidan). Hon kontrollerar att du är medlem (betalt medlemsavgiften), innan du blir godkänd.

Adressuppgifterna är inte kopplade till något annat register, eller folkbokföringen, och det innebär att om du flyttar fortsätter tidningen att levereras till din gamla adress, tills du går in och uppdaterar dina adressuppgifter, via hemsidan.

Vi får inte heller besked på om någon t.ex. avlidit och därför inte ska ha tidningen längre.

OMSLAGSBILDER efterlyses!

Tycker du om att fotografera och vill bidra med bilder till tidningens omslag, gärna situationsbilder, eller typiska årstidsbilder. Bilderna behöver vara högupplösta och i stående format. Tänk på att inget viktigt i bilden bör vara i ovkant, eftersom det hamnar bakom sidhuvudet.

Skicka en, eller varför inte några bilder till redaktören: polishundred@gmail.com

Ange vem som är fotograf och skriv en kort beskrivning av bilden, som till exempel var den är tagen, vem som är på bilden osv. Om/när bilden används anges fotografens namn i tidningen.

/Styrelsen

Undrar om spåret leder till en ny redaktionsmedlem?

Foto: Magnus Söderberg

Vi efterlyser fler som kan tänka sig bli delaktiga i tidningsredaktionen!

För att få större geografisk spridning på artiklar som kommer in till tidningen och för att fördela arbetet på fler personer, söker vi ytterligare personer som vill engagera sig i tidningen Polishunden. Det får gärna vara någon, från en region som inte redan ingår i redaktionsrådet.

Har du intresse av berättelser/ information, som du själv skriver eller kan få andra att skriva om, då är du personen vi söker. Vill du veta mer? Ta kontakt med Johan Petersson (andreelund@hotmail.com).

/Styrelsen

Varför bli medlem?

Bli medlem i din lokala tjänstehundklubb, som sköter kommunikationen med styrelsen i Polisens Hundförarförbund, PHF, vid olika frågor. Som medlem bidrar du till en sund utveckling av svensk polishund genom att vara organiserad.

Har du frågor så vänd dig med fördel till Hannah Bergelin, som är medlemsansvarig:
hannah.bergelin@polisen.se eller 0725-78 98 62

I PHF:s regi träffas man vid tävlingar och olika läger för utbyte av erfarenheter, för att lära känna andra hundförare i olika regioner i vårt avlånga land, men framför allt för att ha väldigt roligt tillsammans.

Årligen kan man söka ett stipendium från Polisens Hundförarförbud, och erhålla max 10 000 kronor per sökande och år. Stipendiet är instiftat för att stimulera kompetensutveckling och kunskandet för förbundets medlemmar.

Som medlem får du även tillgång till tidningen Polishunden som är en mycket populär tidskrift, som kommer ut 5 gånger/år. Som medlem kan du även läsa tidningen via hemsidan www.polishunden.se och ta del av annan bra information.

PHF har också samkvämslokaler i Karlsborg som nyttjas flitigt. Dessa lokaler har nyligen blivit uppfräschade och nya aktiviteter att göra har tillkommit.

FLER ARTIKLAR TILL TIDNINGEN!

Skriv och berätta om din dag på jobbet, eller varför inte skicka in det som läggs upp på Facebook och som är en längre text.

Glöm inte att skicka med några högupplösta bilder också.

Ta kontakt med redaktionen: polishundred@gmail.com

Nästa deadline är 6 januari 2025!